

στις τοὺς ἔχαιρέτησεν ἐπὶ τροχηλάτου ἔδρας σιωπηλός. Οὐαί ἀντίθεσις, ἀν ἀναλογιοθῆ τις ὅτι ἐπὶ 28 ἑκατομμυρίων ψηφοφορησάντων ὁ νέος Πρόεδρος ἔξελέγη μὲ πλειοψηφίαν 5 ἑκατομμυρίων ψήφων.

Ἐκ τῶν 28 ἑκατ. ἔκλογέων ἦσαν 9 ἑκατ. γυναικες ψηφίσασαι ὑπὸ χιονοδύνηλαν. Ὁ κ. Χάρδιγκ μέχρι τοῦ 1885 ἦτο τυπογράφος. Ἀργότερα ἔδρυσε τὴν ἐπαρχιακὴν ἐφημερίδα «Μάρτιον Νταίλιν Στάρ», ἥν μέχρι σήμερον διευθύνει. Ἀντὶ τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν θὰ προτείνῃ νέον σχέδιον, τὸν «Συνεταιρισμὸν τῶν Ἐθνῶν», ἔξασφαλίζοντα τὴν ἀλληλεγγύην. Εἴδε νὰ πρόκειται περὶ ἀπλῆς μετονομασίας.

*

Ωραία, ποιητικὴ ἡ ἰδέα τοῦ «Ἀγνώστου στρατιώτου». Οἱ Γάλλοι καὶ Ἀγγλοι τὴν ἐνεπνεύσθησαν καὶ θὰ τοὺς ἀκολουθήσῃ καὶ ἡ Ἰταλία. Ἐξέθαψαν ἀπὸ τὸ Βερδέν δύο λειψανά ἀγνώστων στρατιωτῶν πολεμιστῶν καὶ τὰ μετέφεραν ἐπὶ κυλίβαντος τηλεβόλου μετὰ μεγίστων στρατιωτικῶν τιμῶν οἱ Γάλλοι εἰς τὴν Θριαμβευτικὴν Ἀφίδα, οἱ Ἀγγλοι εἰς τὸ Οὐεστμίνστερ. Εἶνε φόρος εὐλαβείας καὶ εὐγνωμοσύνης πρὸς τοὺς ἀφανεῖς ἥρωας, τοὺς ἀνωνύμους ὑπερασπιστὰς τῆς Πατρίδος των. Ταῦτοχρόνως κοινοβουλευτικὴ ἐπιτροπὴ μετέφερεν ἀπὸ τὸ Ζαρδὲ τὴν καρδίαν τοῦ Γαμβέττα, μεταφερόμεναν ἐντὸς ὑδρίας εἰς τὸ Πάνθεον.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ αὐτῇ δύο νέα μνημεῖα ἀναμνηστικά, ἐφιλοτεχνήθησαν ἐν Γαλλίᾳ. Ο «τάφος τοῦ στρατιώτου» ἔργον τοῦ Lendinski, σύμπλεγμα στρατιωτῶν ἴσταμένων ἐπὶ στρατιωτικῶν ἀντικειμένων καὶ φερόντων ἐπὶ τῶν ὄμρων φέρετρον ἐφ' οὐ κεῖται εἰς συμπολεμισής καὶ εἰερον τοῦ Sabattier, ὁ «Ἀγνώστος στρατιώ-

της», μὲ τὸ πρόσωπόν κεκαλυμένον ἀπὸ τὰς πτυχὰς τῆς Γαλλικῆς σημαίας. Ἀμφότερα εἶνε ἔργα αἱληθῶς ἐμπνευσμένα.

*

Ἀνώνυμος ἐπιστολογράφος κατήγγειλεν ὅτι τὸ καλλίτερον ποίημα τῶν «Νοσταλγιῶν» τοῦ κ. Οὐράνη εἶνε μετάφρασις τοῦ ποιήματος «Θὰ «πεθάνω» τοῦ Σπίες. ποιητοῦ Ἐλβετοῦ. Δὲν πρέπει νὰ μᾶς κάμηνη πολλὴν ἐντύπωσιν, ἐὰν ἀναλυγισθῶμεν ὅτι πολλοὶ νεαροὶ ποιηταὶ μᾶς δὲν κάμνουν ἀλλο παρὰ νὰ ἀντιγράφουν, νὰ μιμοῦνται, νὰ διασκευάζουν ξένα ποιήματα νεωτεριστῶν καὶ ἀγνώστων παρ' ἡμῖν στιχουργῶν. Ἀλλ' εἶνε τόσον τὰ ποιήματά των ἀποκρονούτηκά, ὃστε κανεὶς δὲν τὰ διαβάζῃ, συνεπῶς οὐδεὶς ἐνδιαφέρεται ἀν εἶνε πρωτότυπη ἡ λωποδυτήμενα.

ΔΑΦΝΙΣ

ΝΥΧΤΕΡΙΝΟ

Στὴν νύχτα τὴν ἀσέληνη μὲ τὴ βαρεσὰ γαλήνη μάταια ζητῶ ἔνα δρόσισμα, μάταια προσμένων νάλθῃ τ' ἀλαφοφρύσημα ποὺ τοῦ βουνοῦ οἱ κρίνοι στέλλουν σὲ μένα στοργικὰ μ' ἀγέρι βραδυσιατένον

*

— Πόσος καιρὸς ἀπ' τὴν νυχτὶ ποὺ μὲ γύρτῳ τὸ σῶμα ἐκλαφα-! πῶς ἐκλαφα—μουσκεύοντας τὰ φύλλα τῶν νέων ἀσπρολούσιδων ἐκεὶ γυρτὴ στὸ χῶμα ποὺ κάποια ἀγνάφια γύρευα μουγγή μ' ἀνατοιχίλια.

*

— Μ' ἀπόψε δὲν ἔχω τίποτε—πῶς πονεῖ ἡ ψυχή μου—οὔτε κρινάπι π' ἄγγιξε οὔτε γνωστὴ εὐωδγά, τίποτε ποὺ νὰ λέσι μου για τὴν παλαιὰ ζωὴ μου καὶ περπατῶ στ' ἀπόβραδο ζητῶντας μιὰ καρδιά.

Κύπρος.

Λιδίκα Ταβερνάρη.

Ο ΦΑΥΛΟΣ ΚΥΚΛΟΣ

Κλέπτει ὁ εἰς τὸν ἄλλον καὶ μένουν ὅλοι εὐχαριστημένοι.